

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΙ΄ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΑΠΑΧΘΕΝΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ.

Τὴν Πέμπτην, 3^{ον} /16^{ον} Μαΐου 2013, συνήλθεν ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς κανονικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς καὶ ἐπελήφθη διαφόρων θεμάτων.

Ἐν τῶν θεμάτων τούτων ἦτο ἡ ἐξακολούθησις τῆς κατακρατήσεως τῶν ἀπαχθέντων πρό καιροῦ δύο Ἀρχιερέων, τοῦ Μητροπολίτου Χαλεπίου καὶ Ἀλεξανδρέττας κ. Παύλου, ἀδελφοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ.κ. Ἰωάννου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Χαλεπίου κ. Γρηγορίου, Ἀρχιερέως τῆς Συριακῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος καταδικάσασα καὶ πάλιν ἀπεριφράστως τὴν ἀπαράδεκτον καὶ παράνομον πρᾶξιν αὐτήν, ποιεῖται ἕκκλησιν διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ ὄρων ἀπελευθέρωσιν τῶν δύο ὡς ἄνω ἀξιωματούχων κληρικῶν χάριν τοῦ ἀναφαιρέτου δικαιώματος τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς εἰς τὴν χώραν τῆς Συρίας καὶ τὴν εὐρυτέραν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ & ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων συνελθοῦσα τὴν Δευτέραν, 19^{ον} Φεβρουαρίου/4^{ον} Μαρτίου 2013, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, προήγαγεν εἰς Ἀρχιερεῖς μέλη τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, τῇ προτάσει τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ὁμοφώνῳ ἀποφάσει τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτης π. Δημήτριος ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης, ὁ ἐν Κατάρ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀρχιμανδρίτης π. Μακάριος ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Κατάρ, ὁ Παρασκευοφύλαξ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰσίδωρος προήχθη εἰς Γέροντα Σκευοφύλακα καὶ ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως, ὁ ἡγούμενος τῆς Κοινότητος τῆς πόλεως Μπιρζέτ Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Πέλλης καὶ διωρίσθη Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος εἰς βόρειον Ἰορδανίαν καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνθηδῶνος.

Αἱ χειροτονίαι τῶν ἐκλεγέντων Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων θά λάβουν χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἀφοῦ προηγηθοῦν τὰ Μηνύματα εἰς τὸν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τὴν

προτεραίαν κατά τήν κάτωθι τάξιν:

Τό Σάββατον τῶν Ψυχῶν, 24^η Φεβρουαρίου / 9^η Μαρτίου 2013, ἡ χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου.

Τήν Κυριακὴν τῆς Ἀπόκρεω, 27^η Φεβρουαρίου /10^η Μαρτίου 2013, ἡ χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Κατάρ κ. Μακαρίου.

Τό Σάββατον τῆς ἐβδομάδος τῆς Τυροφάγου, 3^η /16^η Μαρτίου 2013, ἡ χειροτονία τοῦ ἐκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου

Τήν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, 4^η /17^η Μαρτίου 2013, ἡ χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου.

Εἰς ἡμερομηνίαν ἀνακοινωθησομένην προσεχῶς θά λάβῃ χώραν ἡ χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὡσαύτως τήν χειροτονίαν τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ἱεροδιακόνου π. Κυριακοῦ εἰς Πρεσβύτερον καί τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Χοτζεβᾶ ἱεροδιακόνου π. Χρυσογόνου ὡσαύτως εἰς Πρεσβύτερον, τήν μετάθεσιν τοῦ ἡγουμένου τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας Ἀρχιμανδρίτου π. Δοσιθέου εἰς τό ἐν Ἱερουσαλήμ ἡγουμενεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Χαραλάμπους καί τήν μετάθεσιν τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Χαραλάμπους Ἀρχιμανδρίτου π. Καλλίστου εἰς τό ἐν Κανᾶ ἡγουμενεῖον, καί τήν εἰς μοναχόν χειροθεσίαν καί ἐν συνεχείᾳ τήν εἰς διάκονον χειροτονίαν τοῦ ἐκ Κύπρου δοκίμου Εὐρυβιάδου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder

Η ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ Π. ΙΩΑΝΝΟΥ.

Τήν Παρασκευήν, 17^η /30^ή Νοεμβρίου 2012, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν ΟΓ' Συνεδρίαν αὐτῆς ἐξήτασε τό θέμα τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἰωάννου, περί τοῦ οὗ οὗ εἶχε γίνῃ λόγος προλαβόντως εἰς τήν ἱστοσελίδα τοῦ Πατριαρχείου, ἴδε ἡλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://jerusalem-patriarchate.info/2012/11/07/7041/>.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος μετά λύπης παρετήρησεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ π. Ἰωάννης Κοντογεώργος δυστυχῶς δέν ἀπεδείχθη ἄξιος τῆς γενομένης αὐτῷ τιμῆς ἐντάξεως εἰς τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καί εἰς τόν κλῆρον τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐδημιούργει προσκυνηματικά ἐπεισόδια εἰς τό προσκύνημα τῆς Βηθλεέμ, ἔνθα διηκόνει, καί ἀγνωμόνως ἐπανεστάτησε ἐναντίον τῆς κανονικῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἀρχῆς καί προσεχώρησε εἰς ἄλλην σχισματικὴν καί ἀντικανονικὴν, ἐγκατέλειπεν ἄνευ προειδοποιήσεως τήν

ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ διακονίαν καί ἀνεχώρησε πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν.

Διὰ τὴν ἀπάδουσαν εἰς μοναχὸν καὶ κληρικὸν διαγωγὴν ταύτην ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος καθήρεσε τοῦτον τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἱεροδιακόνου, ὑπεβίβασεν αὐτόν εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν καὶ ἀπέκοψε τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος θά γνωστοποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς πάσας τὰς ἀδελφὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἵνα θεωρῶσιν ὡς ἐστερημένον πάσης Ἱερατικῆς ιδιότητος τὸν ἄχρι τοῦδε γνωστὸν ὡς διάκονον Ἰωάννην καὶ μὴ δέχωνται αὐτόν εἰς οὐδεμίαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΝΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱεράν Σύνοδον τῆς Πέμπτης, 21^{ης} Σεπτεμβρίου 2012, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διώρισεν ὡς νέον Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκλιπόντος Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Μητροπολίτου Καισαρείας κυροῦ Βασιλείου τὸν Μητροπολίτην Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιον.

Ὁ Μακαριώτατος ηὐχήθη εἰς τὸν διορισθέντα νέον Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον δαψιλῇ τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἵνα οὕτως ἐλαφρύνεται τὸ βάρος ἐργασίας τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου καὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

Ὁ νεοδιορισθεὶς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος ηὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατον διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ὑπεσχέθη ὅτι πάσῃ δυνάμει καὶ ἐπιμελείᾳ θά ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_1_placeholder

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΘΗΡΕΣΕ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ Π. ΡΩΜΑΝΟΝ ΡΑΔΟΥΑΝ.

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετὰ λύπης ἀνακοινώνει τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἱερέως

αὐτοῦ π. Ρωμανοῦ Ραδουάν διὰ τούς λόγους, οἱ ὅποιοι ἀναφέρονται εἰς τήν ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία ἐγνωστοποιήθη εἰς αὐτόν διὰ τῆς ὑπ. ἀριθ. Πρωτ. 481 καί ἀπό 12. 5. 2012 ἐπιστολῆς, ἐχούσης ὡς ἔπεται:

Αἰδεσιμολογιώτατον Οἰκονόμον

π. Ρωμανόν Ραντουάν

Εἰς Ναζαρέτ.

Αἰδεσιμολογιώτατε,

Καθηκόντως πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι ἡ Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδος προεδρευομένη ὑπό τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἐν τῇ Ο΄ Συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 27ης Ἀπριλίου / 10^{ης} Μαΐου 2012 καθήρεσε ὑμᾶς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἱερωσύνης καί ἐπανάφερε εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν διὰ τὰ εἰς ἃ ὑπεπέσατε κανονικά παραπτώματα ἀπειθείας, ἀνυπακοῆς καί περιφρονήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὑμῶν Ἀρχῆς, ἀρνήσεως συνεργασίας μετ' Αὐτῆς παρά τὰς ἐπανειλημμένας κλήσεις, ὅπως προσέλθητε εἰς τό Πατριαρχεῖον, συνεργίας εἰς κλοπὴν εἰκόνων, τελέσεως λειτουργιῶν εἰς ἱερούς ναοὺς τοῦ Πατριαρχείου ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτοῦ, μετατροπῆς τῶν ἱερῶν ναῶν εἰς ξενῶνας φιλοξενίας, ἰδρύσεως ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Μ. Κ. Ο. «Σοφία» καί αὐτονόμου συμπεριφορᾶς ὑμῶν ἀπαδούσης πρὸς τήν ἱερατικὴν ὑμῶν ιδιότητα.

Ἐντέλλεσθε, ὅθεν, ὅπως εἰς τό ἐξῆς ἀπέχητε πάσης ἱερατικῆς ἢ μυστηριακῆς πράξεως.

Ἐπὶ τούτοις, εὐχόμενος ὑμῖν τόν θεῖον φωτισμόν, ἵνα ἀκολουθήσητε τήν ὁδόν τῆς μετανοίας, διατελῶ.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ τῇ 12^ῃ Μαΐου 2012

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης

Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς

Κοινοποιήσις: Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν.

Εἰς Ναζαρέτ.

Ἐν ὧσιν τούτων τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀναμένον τήν εἰλικρινῆ μετάνοιαν τοῦ καθαιρεθέντος π. Ρωμανοῦ, ζητεῖ ἀπό τούς Ἱερεῖς καί Ἐπιτρόπους του νά ἀποφύγουν ὅποιανδήποτε ἐκκλησιαστικὴν πρᾶξιν ἢ κοινωνίαν μετ' αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΙΕΚΟΨΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων συνελθοῦσα σήμερον, ἡμέραν Δευτέραν, 26^η Ἀπριλίου/ 9^η Μαΐου 2011, εἰς κανονικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς, ἐπελήφθη μεταξύ ἄλλων θεμάτων καί τῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ἀτικανονικῶς εἰς Ἱερικῶ ἀνεγερθείσης Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐξετάσασα διεξοδικῶς καί εἰς βάθος τό πρόβλημα τοῦτο, ὁμοφώνως καί μετὰ λύπης ἀπεφάσισε τήν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ καί τήν καθάίρεσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου Κρέτσου.

Οἱ λόγοι διὰ τήν λήψιν τοιαύτης ἀποφάσεως εἶναι ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς δεκαετίας τοῦ 1990, τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας ἤρχισε καί ὠλοκλήρωσε τήν ἀνέγερσιν Ναοῦ μετὰ ξενῶνος εἰς Ἱερικῶ, χωρὶς τήν κανονικὴν ἔγκρισιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Ἁγία Γῆ.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου. Εἶδε τὰ κανονικά ὅρια αὐτοῦ, ἐπικυρωμένα ὑπὸ Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων νά ἀπειλῶνται αὐθαιρέτως καί ἀπροκαλύπτως ἐν τῇ πράξει.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐξήγησεν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας ὅτι ὁ ἰσχυρισμός αὐτοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἀνηγέρθη διὰ τούς ἐκ Ρουμανίας προσκυνητάς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, ἐάν γίνῃ ἀποδεκτός, μετατρέπει τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς ἀνοικτόν πεδῖον δι' ὅλας τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας δι' ἀνέγερσιν ναῶν, τινες τῶν ὁποίων ἤδη ἔχουν ζητήσῃ τοῦτο.

Ἐπειδὴ, παρά ταῦτα, τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας δέν ἐπέδειξε τήν δέουσαν ἐκκλησιαστικὴν εὐαισθησίαν, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἔθεσεν εἰς ἀκοινωνησίαν τόν ἀναλαβόντα καί περατώσαντα τήν πρωτοβουλίαν ταύτην, Ἀρχιμανδρίτην Ἱερώνυμον Κρέτσου ἀντιπρόσωπον τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, προσφάτως δέ πρὸς ὧθησιν τοῦ προβλήματος πρὸς ἐπίλυσιν, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπέστειλε πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ τήν κάτωθι ἐπιστολήν, ἐν ᾗ ἐκτίθενται ἀναλυτικῶς ὅλαι αἱ πτυχαὶ τοῦ προβλήματος τούτου καί ἡ στάσις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων:

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, Τοποτηρητῇ Καισαρείας, Καππαδοκίας, Μητροπολίτῃ Οὐγγροβλαχίας καί Ἀρχιεπισκόπῳ Βουκουρεστίου κ. Δανιήλ, ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ καί συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἐπί τῶν ἡμερῶν τῶν προκατόχων Ἡμῶν, μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Διοδώρου καί μακαριστοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας κυροῦ Θεοκτίστου, ἀνελήφθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας πρωτοβουλία ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς Ἱεριχώ μετ' οἰκημάτων ξενῶνος πέριξ αὐτοῦ ἄνευ ἐγκρίσεως καί κανονικῆς ἀδείας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Τόπων, τοῦ Ἡμετέρου δηλονότι Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων.

Αἱ ἐνστάσεις καί διαμαρτυρίαι τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου δέν ἡδυνήθησαν νά ἀνακόψουν τήν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ. Αὗται τούναντίον ἡγνοήθησαν καί ὁ Νάος ἐτελειώθη καί σήμερον μάλιστα λειτουργεῖται.

Ἡ Ὑμετέρα λίαν τετιμημένη καί περισπούδαστος Ἡμῖν Μακαριότης, διακρινομένη ἐπί θεολογικῇ καταρτίσει καί παιδείᾳ οὐκ ὀλίγη, ἐπίσταται καλῶς ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀρχῆς, τιθεμένης ὑπό τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, «φιλοτιμουμένου εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μή ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῇ» (Ρωμ. 15, 20), ὡς καί τῶν ἱερῶν Κανόνων, 31ου τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, 5ου τῆς Συνόδου Ἀντιοχείας καί 10ου Καρθαγένης, καταδικάζοντων τήν πῆξιν ἐτέρου θυσιαστηρίου, ἐν καταφρονήσει τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου. Τό ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Ρουμανική Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ νά ἔχῃ ἴδιον αὐτῆς Ναόν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, δέν εὐσταθεῖ, καθ' ὅτι αὕτη ἔχει Ναόν εἰς Ἱεροσόλυμα καί καθ' ὅτι ἡ Ἁγία Γῆ ἔχει ἀνατεθῇ πρὸς διαφύλαξιν καί διαποίμανσιν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὑπό τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁρισάσης διὰ τοῦ 7ου κανόνος αὐτῆς «τόν ἐν Αἰλίᾳ ἐπίσκοπον τιμᾶσθαι καί ἔχειν τήν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς», τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁρισάσης διὰ τῆς Ζ' Πράξεως αὐτῆς: «Ιουβενάλιον, τόν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον τῶν Ἱεροσολύμων τάς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπό τήν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν» καί τῆς Πενθέκτης, διὰ τοῦ 36ου κανόνος αὐτῆς συγκαταλεξάσης τόν θρόνον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως μεταξὺ τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων.

Ἐάν καί αἱ ἄλλαι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἀκολουθήσουν τό παράδειγμα τοῦτο τῆς Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, τότε θά ἔχωμεν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἀντιπροσωπείας δέκα τριῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπερ ἔσται παράδειγμα αὐθαιρέτου Ὀρθοδόξου πολυφωνίας καί πολυαρχίας, δυσκόλως διοικητικῶς οἰκονομουμένης καί εἰς ἀντίθεσιν ἐρχομένης πρὸς ὅσα συνεφωνήθησαν ὑφ' ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τήν Δ' Προσυνοδικήν Διάσκεψιν τῆς Γενεύης τοῦ ἔτους 2009.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀντιμετώπισε μετὰ λύπης βαθείας ἀλλά καί μετ' ἀνεκτικότητος καί μετριοπαθείας πολλῆς τήν ἐντός τῶν κόλπων αὐτοῦ ἐμφυτευθεῖσαν ἀντικανονικὴν ταύτην κατάστασιν, διό καί περιωρίσθη ὅπως θέσῃ εἰς ἀκοινωνησίαν μόνον τόν πρωτεργάτην αὐτῆς, Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἱερώνυμον Κρέτσου, χωρίς νά καθαιρέσῃ τοῦτον ἢ νά διακόψῃ τό μνημόσυνον τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς Διπτύχοις, ὅπερ ἐδικαιούτο νά πράξῃ.

Ἀναμείναντες ἐφ' ἱκανόν χρόνον καί μάλιστα ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς σὺν θεῷ ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τόν τετιμημένον θρόνον τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας καί μή ἰδόντες οὐσιαστικὴν τινα κίνησιν παρ' Αὐτῆς πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τούτου, ἐκ τῶν πραγμάτων κινούμεθα, ὅπως Ἡμεῖς ἐγείρωμεν τοῦτο, ἵνα ἄνευ οὐδεμιᾶς περαιτέρω χρονοτριβῆς θεραπευθῇ καί ἐπουλωθῇ ἡ ἀνοικτὴ αὕτη πληγὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, συνωδὰ τοῖς θείοις καί ἱεροῖς κανόσι, καί ἵνα μή φθάσωμεν εἰς τό ἀπενκταῖον τῆς καθαιρέσεως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ἢ τῆς διακοπῆς τοῦ μνημοσύνου τῆς ἀδελφῆς

Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας.

Ἐπί τούτοις, ἀσπαζόμενοι αὐτήν ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου φιλήματι ἁγίῳ, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ,βια΄ Ἰανουαρίου κζ΄.

Τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης Μακαριότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ἀνταποκρινόμενος ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ ἀπέστειλεν ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τὴν Παρασκευὴν πρὸ τοῦ Λαζάρου, 2^{αν} / 15^{ην} Ἀπριλίου 2011, τὸν θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Campineanul κ. Κυπριανόν, κομίζοντα μεθ' ἑαυτοῦ ἐπιστολήν.

Εἰς τὴν ἐπιστολήν ταύτην οὐδόλως ἐπιδεικνύεται ἡ διάθεσις διὰ τὴν κανονικὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος καί τὴν διατήρησιν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος, ἀπεναντίας δι' ἀδυνάτων καί ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων καταβάλλεται ἡ προσπάθεια νομιμοποιήσεως καί παγιώσεως τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

Πρὸς διαφύλαξιν καί προστασίαν τῶν κανονικῶν προσκυνηματικῶν καί ποιμαντικῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν ἡ Ἀγία καί Ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν ὀδυνηράν μέν, ἀναγκαίαν δέ ἀπόφασιν ταύτην, εὐχομένη ἐν τῷ μεταξύ διὰ τὴν ἐν σεβασμῷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἀποκατάστασιν τῆς διακοπείσης κανονικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας.

Διευκρινίζεται ὅτι παρὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, οἱ ἐκ Ρουμανίας εὐσεβεῖς προσκυνηταί εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καί τὰς Ἱερᾶς Μονὰς τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ΚΟΥΡΑ ΝΕΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ.

Τὴν Παρασκευὴν, 19^{ην} Φεβρουαρίου/ 4^{ην} Μαρτίου 2011, ἔλαβε χώραν εἰς τό ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ παρεκκλήσιον τῆς Πεντηκοστῆς ἡ εἰς μοναχόν κουρά, ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου **κατόπιν αἰτήσεως αὐτῶν καί ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου**, τοῦ ἄχρι νῦν δοκίμου Λιβίου Μαυροκορδάτου, διακονητοῦ εἰς τό σεπτόν προσκύνημα τῆς Βηθλεέμ, τοῦ δοκίμου Ἀθανασίου Τσετσίου, διακονητοῦ πρὶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καί προσφάτως ὡσαύτως εἰς Βηθλεέμ καί τοῦ δοκίμου

Χρήστου Κεσόγλου, διακονητοῦ εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ καρέντες, μεταλλάξαντες τρόπον ζωῆς ἐπὶ τό τελειότερον, μετήλλαξαν καί ὀνόματα. Ὁ Λίβιος Μαυροκορδαῖος μετωνομάσθη εἰς Λεόντιον, ὁ Ἀθανάσιος Τσέτσιος μετωνομάσθη εἰς Ἀντώνιον καί ὁ Χρῆστος Κεσόγλου εἰς Χρῦσανθον.

Εἰς τήν τελετήν τῆς κουρᾶς παρίσταντο οἱ Γέροντες τῆς Ἀδελφότητος, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος ἐν Βηθλεέμ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος, ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος καί ἄλλοι Ἀγιοφῖται Πατέρες.

Κείρας τούτους ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐνίσχυσεν αὐτούς διὰ λόγων Πατρικῶν παραμυθιτικῶν, λέγων εἰς αὐτούς ὅτι ἀπό τῆς σήμερον τιμῶνται καί εἰσέρχονται εἰς τό τάγμα τῶν Σπουδαίων Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, ἵνα διακονήσουν ἀγωνιστικώτερον εἰς τόν προσωπικόν αὐτῶν ἀγῶνα καί τελειότερον εἰς τόν προσκυνηματικόν καί τόν ποιμαντικόν.

Ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη αὐτούς ἐπὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ πνευματικῇ ταύτῃ ἀναδείξει, ἠύχθη αὐτοῖς ὑπομονήν καί δύναμιν, ἵνα δίδωσιν χριστιανικήν Ἀγιοταφитικήν μοναχικήν μαρτυρίαν, τῆς ὁποίας ἔχει ἀνάγκην ὁ κόσμος, ἰδίᾳ δέ τό Ὁρθόδοξον ποίμνιον ἡμῶν καί οἱ εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα συρρέοντες προσκυνηταί.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_2_placeholder

ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΡΕΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ Ν' / 11-9-2009.

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τεθεμελιωμένη ἐπὶ τοῦ θεορῥύτου αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ κενωθέντος ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καί σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐκαρποφόρησεν εἰς τούς κόλπους αὐτῆς μάρτυρας, οἱ ὅποιοι τό αἶμα αὐτῶν ἐξέχεαν ὡς προσφοράν καί ἀντίδοσιν εὐγνωμοσύνης καί ἀγάπης τῷ ἐκουσίῳ ὑπὲρ αὐτῶν Σταυρωθέντι καί ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντι.

Πρῶτος τῶν μαρτύρων τούτων τυγχάνει ὁ πρωτομάρτυς καί ἀρχιδιάκονος Στέφανος, ὅστις, κατὰ μίμησιν τοῦ Σωτῆρος αὐτοῦ, ἐτελειώθη, προσευχόμενος ὑπέρ τῶν λιθοβολούντων αὐτόν (Πράξ. 7, 60). Τοῦτον ἠκολούθησεν ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, υἱός Ζεβεδαίου καί ἀδελφός τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τόν ὁποῖον «Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἀνεῖλε μαχαίρῃ». (Πράξ. 12, 1-2). Μετ' αὐτόν ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πρῶτος ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἐκρημνίσθη ὑπὸ τῶν ἀρνούμενων τόν Κύριον ἀπό τοῦ πτερυγίου τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος καί ἐτελειώθη, προσευχόμενος ὑπέρ τῶν διωκτῶν αὐτοῦ. Ἐπὶ τὰ ἔχνη τούτου ἐπορεύθη ὁ συγγενής αὐτοῦ καί διάδοχος εἰς τόν θρόνον, Συμεὼν ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ὁ ἐπὶ Τραϊανοῦ εἰς Πέλλαν τῆς Ὑπεριορδανίας καταβασανισθείς καί σταυρωθείς εἰς ἡλικίαν τῶν ἑκατὸν καί εἴκοσιν ἐτῶν.

Ἡ ἀποστολική περίοδος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων σεμνύνεται διὰ τοὺς τέσσαρας τούτους λαμπροὺς νοερούς ἀδάμαντας αὐτῆς, οὐχ ἥττον ὅμως καί ἡ μεταποστολική τοιαύτη ἐπὶ τοῦ ἀπηνοῦς διωγμοῦ τοῦ Διοκλητιανοῦ σεμνύνεται διὰ τόν Ἱεροσολυμίτην ἀποκεφαλισθέντα μάρτυρα Προκόπιον, τοὺς ἐν Γάζῃ μαρτυρήσαντας Τιμόθεον, Ἀγάπιον καί Θέκλαν, τόν ἰδρυτὴν τῆς ἐν Καισαρείᾳ Βιβλιοθήκης ἀποκεφαλισθέντα μάρτυρα Πάμφιλον, τοὺς ἐν Ἀσκάλωνι ἀποκεφαλισθέντας Πρόμον καί Ἡλίαν, τόν ἐν Ἰαμνεΐᾳ Παῦλον καί ἄλλους ἀληθῶς καί θαυμαστῶς πολλούς, ἀνηλεῶς βασανισθέντας καί μαρτυρικῶς τελειωθέντας εἰς πάσας σχεδόν τὰς πόλεις τῆς Ἀγίας Γῆς, περί «ὧν ἐπιλείψει ἡμᾶς ὁ χρόνος διηγουμένους». (Ἑβρ. 11, 33).

Εἰς τὴν σεπτὴν χορείαν τῶν μαρτύρων τούτων τῶν πρώτων αἰώνων τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ἠρνήσαντο ἀπαρνήσασθαι Χριστόν, ἀνήκουν καί ὅσοι εἰς τοὺς ἀκολουθήσαντας αἰῶνας διὰ Χριστόν καί τὴν ἀλήθειαν καί ἀκεραιότητα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως κατεδιώχθησαν, οἷον ὁ εἰς Περσίαν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἀπαχθείς ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ζαχαρίας καί οἱ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναιρεθέντες Πατέρες.

Εἰς τὸ ἱερόν σύνταγμα τούτων τάσσονται καί ὅσοι ἐκ τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων μοναχῶν ἠγωνίσθησαν καί τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἔθεσαν ὑπέρ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀπτῶν τούτων μαρτυρίων καί τεκμηρίων τῆς ἐπὶ γῆς ἐνδημίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἷον ὁ περιβόητος ἐπ' ἀρετῇ καί ἀγιότητι Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Λεόντιος.

Εἷς τούτων τυγχάνει καί ὁ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις βιώσας, ἀείμνηστος Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης Φιλούμενος, καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ.

Οὗτος ἐξ Ὁροῦντος τῆς ἀγιοτόκου νήσου Κύπρου καταγόμενος, ἀφίχθη εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς νεαράν ἡλικίαν, ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὴν παρά τῶν εὐσεβῶν καί πολυτέκνων γονέων αὐτοῦ παιδείαν καί νοουθεσίαν Κυρίου καί τὴν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Σταυροβουνίου μοναχικὴν δοκιμὴν. Φοιτῶν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολήν, διεκρίνετο ἐπὶ ἐπαινετῇ ἐπιμελείᾳ καί χρηστοῖς ἡθεσι. Αὐφοιτήσας αὐτῆς, ἐνεδύθη τὸ μοναχικόν σχῆμα, ἐντασσόμενος εἰς τὸ μοναστικόν Τάγμα τῶν Σπουδαίων μοναχῶν, φυλάκων τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς μοναχὸς ἐζήλου τοὺς τρόπους τῶν Ἀγίων καί Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι ἀκρίβειαν ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν κατ' ἰδίαν προσευχαῖς καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀκολουθείαις, ἄκραν ἐγκράτειαν, νηστείαν καί λιτότητα. Κληθείς εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης ὑπὸ τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καί δεχθείς αὐτό, κατέδειξεν ἑαυτόν πιστὸν οἰκονόμον τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς

ἀνατεθείσας αὐτῷ ποικίλας προσκυνηματικὰς καὶ ποιμαντικὰς διακονίας, ὡς αὐτῆς τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐν Τιβεριάδι, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν Ἰόππῃ, ἡγουμένου τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀρχαγγέλων, Διευθυντοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καὶ τοῦ Προφήτου Ἡλίου, Τυπικάρη ἐν τῷ μοναστηριακῷ ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἡγουμένου τῆς ἐν Ραμάλλα ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ ἐν τέλει ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ ἐν Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας.

Τὴν διακονίαν ταύτην τῆς «πηγῆς τοῦ Ἰακώβ» (Ἰω. 4, 6) «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» (Ἰω. 4, 23) ἐπετέλει, στοιχῶν τῇ παρ' αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ῥηθείῃ ἐντολῇ «πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». (Ἰω. 4, 24). Ἀπειλούμενος ὑπὸ κατὰ καιροὺς ἐμφανιζομένου ἀλλοδόξου πεφανατισμένου ἐπισκέπτου, ἵνα ἐγκαταλείψῃ τὸ προσκύνημα, μηδόλως ὑπέκυπτε.

Εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Φρέατος εὕρισκόμενος καὶ τὴν εἰθισμένην αὐτῷ ἐσπερινὴν ἀκολουθίαν ἐπιτελῶν, τὸ ἑσπέρας τῆς 16^{ης}/29^{ης} Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1979, ἐδέχθη ὑπουργὸν καὶ βιαίαν ἐπίθεσιν, φθόνῳ τοῦ μισοκάλου δαίμονος, ὑπὸ τοῦ ἀπειλοῦντος αὐτόν ἀνοσίου ἀνδρός, ὅστις διὰ πελέκεως ἤνοιξε βαθεῖαν σχισμὴν εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, ἀπέκοψεν αὐτῷ τοὺς δακτύλους τῆς δεξιᾶς χειρός, δραπετεύων δέ ἐξεσφενδόνισε χειροβομβίδα καὶ ἀπετελείωσεν αὐτόν.

Τὰ θραύσματα τῆς χειροβομβίδος ἄφησαν ξύσματα καὶ αἱ σταγόνες τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἄφησαν τὰ ἴχνη καὶ τὰ στίγματα αὐτῶν ὁρατὰ ἄχρι τῆς σήμερον ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Φρέατος εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, ἐπιστέψαντος τὴν ὁσιακὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ὡς ἡ ζωὴ αὐτοῦ οὕτω καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ ἦτο μία ὁμολογία πίστεως, ὁμολογία αἵματος, εἰς τὸν τόπον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἰς τὴν Σαμαρείτιδα, λέγουσαν «οἶδα ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός» (Ἰω. 4, 25), ἀπεκάλυψεν ἑαυτὸν ἀπεριφράστως, λέγων αὐτῇ «ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι» (Ἰω. 4, 26). Διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ οὗτος ἐγένετο συμμάρτυς Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν υἱῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, διό καὶ νοτίως τοῦ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς κεντρικοῦ ναοῦ τούτου ἐπαξίως ἀφιερῶθη αὐτῷ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ τὸ σεπτὸν αὐτοῦ λείψانون μετακομισθὲν ἐπαναπαύεται ὡς πηγὴ δυνάμεως καὶ ἰάσεων τοῖς ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ τιμῶσιν αὐτό. Ἐγένετο δέ συμμάρτυς καὶ τοῦ ἐκ τῆς πόλεως τῆς Νεαπόλεως καταγομένου ἁγίου Ἰουστίνου, τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου τὸ ἕτερον βόρειον παρεκκλήσιον.

Τοῦτον μετὰ τὴν μαρτυρικὴν τελευτὴν αὐτοῦ καὶ διὰ σημείων μαρτυρηθέντα τοῖς ἀνθρώποις ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις πολλῶν ἐκ τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καθιερωθέντα ἤδη ὡς ἱερομάρτυρα, συγκατατάσσομεν ἐπισήμως σήμερον μετὰ συμπλήρωσιν τριακονταετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, συνωδᾷ τῇ ἀποφάσει τῆς Συνεδρίας Ν' / 11-9-2009 τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὰς δέλτους τοῦ συναξαρίου αὐτῆς, ἵνα ἐορτάζεται ὡς νέος ἱερομάρτυς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, 16^η/29^η Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, πρὸς ὄφελος ψυχῶν καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι ἁγίου θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ ἱερὸν ἐκκλησιαστικὸν γεγονὸς τοῦτο κοινοποιοῦμεν σήμερον παντὶ τῷ πληρώματι τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ ταῖς κατὰ τόπους ἀδελφαῖς Ὁρθοδόξοις Ἐκκλησίαις, πρὸς ἐορτασμὸν αἰώνιον ἐφεξῆς τῆς μνήμης τοῦ νέου ἱερομάρτυρος

Φιλουμένου, οὗ ταῖς πρεσβείαις εὖροιμεν χάριν καὶ ἔλεος, ἵνα ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἀναπέμπομεν δόξαν καὶ αἶνον τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ Τριαδικῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, , θθ' Σεπτεμβρίου ια'

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ'

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ὁ Μητροπολίτης Καισαρείας κ. Βασίλειος

Ὁ Μητροπολίτης Πτολεμαίδος κ. Παλλάδιος

Ὁ Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος

Ὁ Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστόδουλος, *Γέρων Δραγουμᾶνος*

Ὁ Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θαβωρίου Μεθόδιος

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κελαδίων, *Γέρων Καμαράσης*

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Θεοδώρητος

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰλαρίων

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Τιμόθεος

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Εὐδόκιμος

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Δημήτριος, *Γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου*

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γαλακτίων

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, *Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς*

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ (Ν' 11 / 24-9-2009) ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ**

ΤΗΣ

Κατά τήν πρόσφατον Συνεδρίαν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου (Ν' 11/24-9-2009) , προεδρευομένης ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ', ἀπεφασίσθησαν τά κάτωθι:

1. Διωρίσθη ὡς Συνοδικόν μέλος ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Συμεών Κατά Μόνας Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.
2. Ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Κελαδίων διωρίσθη Ταμίας τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ.
3. Ἀπεστάλη διά σπουδᾶς εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Ἀρχιμανδρίτης π. Παρθένιος.
4. Εἰς τήν θέσιν τοῦ ἡγουμένου τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς διωρίσθη ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀνδρέας.
5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος διωρίσθη ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἐλισσαίου εἰς Ἱεριχώ.
6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος διωρίσθη ἡγούμενος τοῦ Προσκυνήματος τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος εἰς Γεθσημανῆν.
7. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Σέργιος διωρίσθη ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πραιτωρίου.
8. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀνανίας διωρίσθη ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ.
9. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Στέφανος διωρίσθη ἐφημέριος τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.
10. Ὁ Ἱερομόναχος π. Ματθαῖος διωρίσθη ἡγούμενος εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Σπυρίδωνος, ἐφημέριος εἰς Ἱερόν Ναόν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί γραμματεὺς εἰς τήν Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν.
11. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Πορφύριος διωρίσθη Τελετάρχης.
12. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐπιφάνιος διωρίσθη ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μάρθας καί Μαρίας εἰς Βηθανίαν.
13. Ὁ Ἱερομόναχος π. Κάλλιστος διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
14. Ἀπεφασίσθη ἡ εἰς μοναχόν κουρά τοῦ δοκίμου κ. Μαρίνου Ντίκευ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΩΜΩΔΗΣΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων κατεδίκησε διά τοῦ ἐν Ναζαρέτ ἐκπροσώπου αὐτοῦ τάς προσβλητικές ἐκφράσεις καί τοποθετήσεις ἐναντίον τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἅμα τῇ ἀναμεταδόσει αὐτῶν ἀπό τό τηλεοπτικόν δίκτυον 10 τοῦ Ἰσραήλ εἰς διακωμωδικόν πρόγραμμα αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν Συνεδρίαν αὐτῆς ΜΔ'/11/24.2.2009, κατεδίκησε τάς ὁποιασδήποτε δυσφημιστικές ἐκφράσεις ἢ ἐκδηλώσεις δι' ἱερά πρόσωπα ἢ σύμβολα ὅλων τῶν θρησκειῶν καί διεδήλωσε τήν ἐμμονήν αὐτῆς εἰς τήν συνέχισιν τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου, τόν ὁποῖον τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καλλιεργεῖ διά τήν προώθησιν τῆς ἀρμονικῆς συμβιώσεως καί ἐποικοδομητικῆς συνεργασίας τῶν πιστῶν ὅλων τῶν θρησκευμάτων ἐν τῷ πλαίσιῳ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς